

Meddelande från Sällskapet Hallands Väderös Natur

Innehåll:

nr 75/2015

- Kallelse årsmöte Lördagen den 4 juli 2015
- Exkursionsreferat:
 - Om jakten på ön – årsmötesexkursion 13 juli med Magnus Tenfält
 - Inblick i insektslivet – höstexkursion 30 augusti med Gunnar Isacson
 - Julexkursion – frostvita vidder och havsörn under lång promenad
- Notiser
- Program för 2015
 - 5 april Öns lavflora med Örjan Fritz
 - 4 juli årsmötesexkursion kustfåglar på ön med Åke Andersson
 - 19 september – stenbrytning på Ön med Karin Falkmer
 - 26 december – Julexkursion

Kallelse till årsmöte för medlemmar i Sällskapet Hallands Väderös natur

Årsmötet hålls i Sandhamn, Hallands Väderö lördagen den 4 Juli.
Vi samlas vid kaféet **klockan 10.30**.
Båt avgår från Torekov **klockan 10.00**.

Förslag till dagordning

- 1 Mötet förklaras öppnat.
- 2 Val av mötesordförande, protokollförare, och två justeringsmän för mötet.
- 3 Har årsmötet behörigen sammankallats.
- 4 Ärenden att ta upp under övriga frågor.
- 5 Styrelsens verksamhetsberättelse.
- 6 Sällskapets ekonomi.
- 7 Revisors berättelse.
- 8 Budget för nästa verksamhetsår.
- 9 Kan styrelsen beviljas ansvarsfrihet.
- 10 Val av ordförande och tre ordinarie styrelsemedlemmar.
- 11 Val av tre styrelsesuppleanter.
- 12 Eventuellt fyllnadval.
- 13 Val av två revisorer och suppleanter.
- 14 Val av valberedning.
- 15 Övriga ärenden, som årsmötet beslutar ta upp till behandling.

Årsmötesexkursion

Efter årsmötet följer årsmötesexkursion med samling vid kaféet **klockan 12.30**.

Vi går en kort promenad till lämplig plats utifrån dagens väder för att ta del av årets tema. Åke Andersson som inventerat Öns häckande kustfågel under 50 år berättar om utvecklingen och de senaste trenderna.

Båt avgår från Torekov klockan 12.00 för dem som ansluter efter årsmötet.

Jan Lannér, ordförande

Styrelsens sammansättning verksamhetsåret 2014-2015

Vid årsmötet 2014 omvaldes på två år de ordinarie styrelsemedlemmarna Peer Ekström, Johan Krook medan Örjan Fritz invaldes som ny medlem i styrelsen. Vid årsmötet omvaldes på två år följande fyra suppleanter, Magnus Andrell, Mikael Haraldsson, Jonas Paulsson och Björn Vallin. Till revisorer omvaldes på ett år Ingrid Oscarsson och Anders Strandberg samt Jarl Toremalm som suppleant. Åke Gustavsson ersattes av Hans Pommer som suppleant. Till valberedningen omvaldes av Anders Ploman (sammankallande) och Lena Göransson.

Vid det konstituerande styrelsemötet fick styrelsen följande sammansättning:

Ordinarie ledamöter:

- valda till årsmötet 2015

Jan Lannér, ordförande 046/ 13 32 58, sommarbostad 070/ 218 89 29

Lena Svedin, sekreterare 0435/ 132 67; 070/ 740 56 71

Ricard Jirle, kassör 0431/ 36 64 55

Lina Andreasson, redaktör 0431/ 36 94 33

Karin Falkmer 0431/ 36 64 91

- valda till årsmötet 2016

Peer Ekström 046 -25 20 65

Johan Krook, projektledare för bokprojektet 0431/ 36 24 20

Örjan Fritz 035/ 600 20

Suppleanter

- valda till årsmötet 2015

Ingela Isaksson 031/ 28 17 60

Pia Romare 046/ 20 22 24

Henrik Jorlén 0431/ 36 36 61

- valda till årsmötet 2016

Magnus Andrell 0431/ 36 46 16

Mikael Haraldsson 0430/ 263 96

Jonas Paulsson 0431/ 44 10 62

Björn Vallin 0431/ 127 10

Kontakt:

Ordf: Klockarevägen 1, 247 50 Dalby,
tel 046 -13 32 58.

E-post: jan.lanner@shvn.se

Sekreterare: lena.svedin@shvn.se

Kassör: Skyttevällsvägen 7, 269 95 Båstad.

E-post ricard.jirle@shvn.se

Vid ändring av postadress kontakta
kassören.

www.shvn.se

Styrelsemedlem eller revisor som inte önskar bli omvald: meddela ordföranden senast den 1 mars.

Kort om verksamhetsåret 2014

Årets verksamheter har som sedvanligt bestått av planering och genomförande av exkursioner och program för nästföljande år. Säsongens exkursioner har som vanligt lockat varierat antal besökare. Påskens exkursion som beskrevs i förra årets meddelande lockade ca 50 deltagare. Till årsmötesexkursionen blev vi endast 15 stycken inklusive exkursionsledaren på grund av ihållande hällregn. Höstexkursionen bjöd på bättre väder och drygt 20 deltagare. Julexkursionen genomfördes i frostigt men snöfritt väder med cirka 20 deltagare.

Styrelsen har beslutat att årsmeddelandet skall skickas ut i början av året istället för som tidigare under försommaren. Det blir enklare och mer logiskt att presentera hela det kommande årets program vid början av året. Under 2014 skickades också för första gången årets meddelande även ut som PDF-fil till samtliga medlemmar som anmält en e-postadress till medlemsregistret. Förra årets meddelande publiceras löpande på hemsidan. Text i årets meddelande av Jan Lannér om inget annat anges.

Ordförande Jan Lannér
Dalby den 7 mars 2015

Medlemsutvecklingen

Under 2014 tillkom 10 nya medlemmar. Medlemsavgiften fastställdes på årsmötet den 13/7 2014 till 150kr per betalande medlem, familjemedlem betalar också 150kr. Insättning sker till Plusgiro 3 86 63-1, Vänligen ange fullständigt namn, adress och eventuell e-postadress även vid inbetalning via Internetbank. Ricard Jirle/ Kassör

Styrelsen beslutade 2013 att det tryckta årsmeddelandet enbart skickas ut till årligen betalande medlemmar. I samband med utskicket 2014 bifogades ett brev med information till berörda medlemmar. Av 48 ständiga medlemmar har 23 valt att 2014 betala in medlemsavgift.

Om jakten på Hallands väderö - årsmötesexkursion

Årsmötesexkursionen 2014 blev en blöt historia. Söndagen den 13/7 kom det stora mängder regn på Hallands Väderö. Det regnade utan uppehåll hela dagen.

Enligt uppgift från SMHI registrerades 44,3 mm regn vid Hallands Väderö väderstation från klockan 6 den 13/7 och ett dygn framåt. Till årsmötet samlades trots vädret 10 personer under caféets skyddande tak. "Exkursionen" blev till ett föredrag på samma plats för 14 personer.

Jaktsällskapet Magnus Tenfält berättade om jakten på ön, de tidiga arrendatorerna, jaktklubbens bildande 1914 och vad man jagat genom tiderna. Innan Klubben hade Skånes Naturskyddsförening jaktarrendet på Ön. Och jaktklubbens första medlemmar kan ses som en direkt avknoppning från Naturskyddsföreningens styrelse. Idag har jaktklubben 22 medlemmar. Jakten på Ön är uppdelad på två tillfällen. Höstjakten genomförs vid allhelgona och då är det traditionell klappjakt med drev. Den jakten är bara öppen för medlemmar och till sin hjälp har man ett trettiotal drevkarlar från Bjäre med omnejd samt ett antal hundförare för apportering. På väg ut till Ön lottas passen ut. Deras placering är samma år från år precis som fältlunch med ärtsoppa. Lika traditionell är menyn vid kvällens årsmöte med sju sorters sill, sprängd anka och lingonstrutar. Vinterjakten är andra helgen i januari. Då medverkar även inbjudna gästjägare och hundarnas uppgift nu är att stöta upp haren. Man kan då jaga i mindre jaktlag för att komma åt platser där det inte går att gå med drev. Man brukar skjuta runt 25 harar per år. Skulle en mård påträffas har man i uppdrag från kyrkan att skjuta även dessa. Mård fångas annars i de fällor som jaktsällskapet ansvarar för ute på Ön. Mink har man också påträffat, totalt har man skjutit en och fångat 4-5st men ingen under vintern 2013-14.

Lena Svedin och Jan Lannér

Jaktsäsong	antal
1997	2
1998	3
1999	4
2000	3
2001	12
2002	10
2003	9
2004	8
2005	6
2006	3
2007	4
2008	2
2009	2
2010	6
2011	6
2012	0
2013	-
2014	7

←
Fångad Mård och mink på Väderön sedan vintern 97. Sammanställning återfinns i Åke Anderssons rapport "Häckande kustfåglar på Hallands Väderö 1937-2006". Kompletterad med uppgifter från jaktsällskapet för de senaste åren. Vintern 2014 enbart halva jaktsäsongen.

Omkring 25 harar skjuts på Hallands Väderö årligen.

Höstexkursionen

- Lite om öns unika insektsliv med Gunnar Isacsson

Väderprognoserna hade lovat sol och hotat med regn under veckan som föregick exkursionen. Vi fick växlande molnighet, men också en rejäl regnskur när vi återvände genom Söndreskog mot Sandhamn. De osäkra utsikterna till trots fanns ett stort sällskap från Danmark ombord på Nanny till Ön. De som åkt ut för att delta i exkursionen var ca 20 personer med både nya och välbekanta ansikten. Dagens guide var Gunnar Isacsson som är specialist på vedberoende insekter vid Skogsstyrelsen och med ett långt intresse för Väderöns insektsfauna och bevarandefrågor.

Första stoppet var vid en komocka på litorinavallen vid Oadammen. Här hoppades Gunnar att hitta spår efter Månhornsbagge. I kanten av komockan kunde man också se en alldeles nytilkommen liten uppgrävd hög

med sand. Efter lite pillande uppenbarade sig hål ner i marken. Månhornsbaggen gräver gångar under kospillning där den drar ner dynga som den sedan lägger ägg på. Larverna lever av spillningen, liksom de vuxna skalbaggarna.

Samling kring komocka på spaning efter månhornsbagge Jens Lannér.

Vi fortsatte in i Söndreskog och nästa insekt uppmärksammandes när vi stannade för fika i kanten av hedbokskogen strax efter fyrvägskälet. En guldbagge kröp långsamt över en mosskudde vid basen av en gammal bok. Det finns ett antal olika arter av guldbaggar i Sverige och den vi påträffade var en gräsgrön guldbagge. Man får associationer till den välkända skarabéen men dess förebild är tordyveln vars rullande av små klot med dynga hos egyptierna fick symbolisera solens färd över himlavalvet. Som utvuxen skalbagge lever den en kort tid och denna var nu i slutet av sin levnadsbana. Platsen vi satt och fikade på hade vid decemberstormarna förra året fällt ett par av öns 300-åriga bokar så att det bildats en liten glänta. Det var också här sällskapet samlade in bokollon i slutet av september 2002. De knappt tusen bokplantorna som blev resultatet planterades senare i det inhägnade området norr om gårdsslättan. Vid gläntan finns ett par bokar med inskriptioner av besökande med dateringar från en följd av år. Dateringar från 1899 är den av undertecknad äldsta daterade inskriptionen när nu boken vid Hälledammen med dateringen 1819 blåste i sönder för ett antal år

sedan (se sidan 233 i Ekstam & Forsheds bok).

Vi gick nu vidare och påbörjade vår jakt på den svampätande taggiga svartbaggen. Den är tre mm lång och brunsvart med grova taggar på huvudet och halssköld och taggiga ribbor på täckvingarna. Detta är öns största raritet. Sentida fynd av den har i Sverige endast gjorts på Hallands Väderö, äldre fynd finns också från en lokal i sydöstra Småland. Svartbaggens larvutveckling sker i trädsvampen skillerticka vilken främst lever på och i gamla ihåliga levande bokar eller i vedsvamparna stubbdyna och svartöra. Dessa växer på vitrötade bokstubbar. De

Gunnar Isacsson. Foto Lena Svedin

Månhornsbagge

eller Månbagge (*Copris lunaris*) är en skalbaggsart i familjen bladborningar. Månhornsbaggen har ett karakteristiskt huvudhorn, hanens längre än honans. Den är 16–24 mm lång. Chinery, Michael (1988). *Insekter i Europa*. Översättning och svensk bearbetning Carl-Cedric Coulianos

speciella kraven på livsmiljö är sannolikt orsaken till att den taggiga svartbaggen idag är så sällsynt. Trots ett stort antal ihåliga gamla bokar så påträffades endast ett lämpligt substrat. En mjuk ticka som mycket väl skulle kunna ha varit livsmiljö för den taggiga svartbaggen, *Eledonoprius armatus*. Den skiljer från de under

På väg mot skalbaggseldoradot i Söndre skog. Foto: Jan Lannér

→
dagen påträffade skalbaggsarna genom att den kläcks först på sensommaren och övervintrar.

Nu inriktade vi oss istället på att finna den svarta guldbaggen i mulmen på en äldre bok en bit bort men även detta blev resultatlöst förutom skalet av en liten snäcka. I sin form mycket lik en kanelbulle men endast 4 mm i diameter. Gruppen drog sig vidare mot kanten av Hälledammen för att se om någon av de gamla ekarna kunde bjuda på något insektsfynd. Här kröntes dagen med två täckvingar och en gump av den svarta guldbaggen bland mulmen med rikligt med läderbagge spillning. Trots att vi fortfarande befann oss i en av sommarmånaderna var vi av alla att döma för

sent ute för att få se en levande svart guldbagge. Här avslutades insektsexkursion och deltagarna tackade Gunnar för en intresseväckande vandring.

Svart guldbagge *Gnorimus variabilis*

Svart guldbagge lever inuti ihåliga grova, rötade stammar både i levande och döda träd, särskilt av ek, men svart guldbagge har också påträffats i andra grova lövträd som avenbok, bok och björk. Träden ska vara ihåliga, grova och helst stå sol exponerat. På Väderön har också fynd gjorts i nedfallna grova ekgrenar på Hallands Väderö. Fyndet gjordes av Niklas Jönsson som gjorde ett examensarbete om Läderbagge på ön 2002 med stöd av Sällskapet.

Larven lever i skiktet mellan hård kärnved av ek och innanför liggande rödmurken ved. Arten förpuppas på försommaren och lämnar puppan i juli, då den kan ses flyga vid varmt väder både på eftermiddagen och kvällen men vanligen sittande i eller vid stamhåligheter. Tiden från larv till fullt utvecklad är minst 2 år. Svart guldbagge är rödlistad som starkt hotad.*

Med några timmar kvar innan sista båten till Torekov valde några i gruppen att ta sig till Tångakärret för att se vad stormarna gjort med de stora ekarna och lindarna. På väg mot Badkarsslinden gick vi förbi den av fyrvaktare Ivar Holm ympade vildapeln. Men inga Bramley på detta i år. Framme vid Badkarsslinden blev undertecknade varse av att det var ett tag sedan detta område besökts. Omfattande röjningar hade skett mellan Badkarsslinden och Lilla Sandhamn. Här hade mycket lind, björk och enbuskar fått stryka på foten. Vi följde den upptrampade färstigen genom ljungen ner till stranden i lilla Sandhamn.

Decembers 24-timmars storm 2013 hade skapat en ny strandvall av grus och sand. I denna syntes nu flera nybildade bladrossetter från örter vars frön troligtvis väckts till liv av omrörningen i marken. Under 2015 kan man sannolikt åter få se bolmörten blomma i Lilla Sandhamn.

* Källa artdatabanken

Gräsgrön guldbagge

Den gräsgröna guldbaggen är metalliskt grönglänsande och är knappt 20 millimeter lång. Guldbaggen ses ofta på blommor där den äter nektar. Guldbaggen har egenskapen att den kan flyga utan att lyfta upp täckvingarna. Detta kan den göra tack vare att täckvingarnas kant på yttresidan nära basen är försedd med en utskärning, genom vilken flygvingarna kan fällas ut. Livscykeln är tvåårig och den största delen av levnadstiden tillbringas som larv. Larven lever i håligheter i murket trä där det samlas mulm.

Dess föda är olika multnade växtdelar. Källa wikipedia

Tidigare utgivna Meddelanden från Sällskapet Hallands Väderös Natur om insekter:

Nr 5. O. Ringdahl, Några drag ur insektslivet på Hallands Väderö, särtryck ur Skånes Natur, 1948.

Nr 10. O. Lundblad och Axel Olsson, Insektsfaunan på Hallands Väderö, Kungl. Svenska Vetenskapsakademiens Avhandlingar i Naturskyddsärenden Nr 9, 1954

Julexkursion med frostvita vidder och havsörn under lång promenad

Julexkursionen 2014 bjöd på riktigt kallt väder. Kajen var full av förväntansfulla Väderöbesökare i god tid före avgång och Sund var i det närmaste full när vi åkte ut mot ön i sju minusgrader, en bister sydlig vind och solsken.

SHVN:s exkursion samlade en grupp på ca 20 deltagare som vandrade i rask takt över Oed till västsidan där vi fick se en ung havsörn lyfta från klipporna mellan stranden och Grönskärsslätten. Havsörnen svävade framför oss ett kort tag innan den försvann söderut. Fågelskådare rapporterade i samband med hemfärden att de hade skådat fyra stycken havsörnar denna dag.

Vi vandrade vidare söderut och tog av mot Ulagapsviken. På ängen en bit från stigen hittade vi ett dött får. Djurägaren som var ute på ön för att leta efter fyra saknade får kontaktades direkt. De övriga tre påträffades tidigt av djurägaren och kunde åka tillbaka till fastlandet med 12-båten.

Därefter blev det fikapaus vid Ulagapsviken, molnen drog in och det blev

Deltagare vid julexkursionen 2014 spanar efter havsörn. Foto Rickard Pommer.

Isformationer i havskanten. Foto Rickard Pommer.

lite mildare. Efter pausen gick promenaden söderut via den tillfrusna ävjan som utgör Ulagapskärrets utlopp. Vi fortsatte mot Möhamn där stenarna i strandkanten skapat vackra spruckna isskorpor då vattnet sjunkit undan. Sillagropar och tomtningar passerades söder om Möhman på väg till stenbrottet vid Innäset. Märkligt att hela stenbrottets gamla botten har förvandlats till en stor kortsnaggad gräsplan. Vid Skogvaktaregården inspekterade vi de två nybyggda sovhusen och det nya teknikhuset. Tak och fasader var klara, men mycket arbete återstår med inredning. Vi försökte sedan ta tvärstigen söder om Gårdsslätten, men ett stort antal träd från förra årets stormar spärrade vägen för oss. Framme vid den lilla bergknallen

som skjuter som en utpost från Gårdsslätten mot Kappelhamnskärret kunde vi ta oss ner till en av öns finaste hedbokskogsmiljöer. Det är en sydsluttning av litorinavallen som sedan övergår i Kappelhamnskärret. Vi stannade till vid en av ekstubbarna efter 1910-talets avverkningsarbeten. Nu övervuxen med mossor och lyster som en grön ö i det bruna boklövsstället. Uppe i sluttningen gick vi förbi några omkullvälta nätblurar. Uppsatta av Sven Hernborg en gång restes de nu upp igen kring de bokplantor som ursprungligen skulle skyddas.

Tack vare dagens höga promenadtakt fanns det även tid till att uppsöka en av kandidaterna till öns högsta punkt. Vi följde de relativt nyuppsatta, men urblekta blåa snitslarna från Hälledammen

upp på Kallskärslid. Den snitslade stigen slutade i en liten glänta där vi fann en järndubb i berget samt på en angränsande håll ett raserat röse. På grund av de täta enbuskarna och annan växtlighet är det dock svårt att avgöra vilken punkt som är den högsta. Vi gick ner från denna höjd mot Kohallenstigen och klättrade även upp på en annan höjd som är en av kandidaterna till att vara den högsta punkten på ön. Detta är en helt kal knalle som i nordost stupar mot den svacka som stigen mot Kohallen följer. Enligt kartan på sidan 15 i årsmeddelandet 73/2013 är det denna knalle som är öns hösta punkt. Kartan har tagits fram utifrån den laserskanning som lantmäteriet utfört sedan 2009. Efter detta var vi ordentligt

uppvärmda av all ”bergs-klättring”. Slutligen gjordes en avstickare mot Killan och en annan av öns särpräglade bokbestånd innan vi gick tillbaka till Sandhamn. Efter att ha passerat norra sidan av Killekärret och gått ut mot nordost kom vi fram till en liten höjdrygg med bok som är en utlöpare av hedbokskogen. Boken har här ett ovanligt lågt krontak genom vindens påverkan. Från höjdryggen kan man på vintern skymta Sandviken och Sandhamn. Det var en mycket innehållsrik vandringsdag, som började kallt och frostigt, men blev behagligt nollgradig under dagen.

Lena Svedin och Jan Lannér

Notiser

Sälarna

Döda sälar påträffas ibland vid Väderöns stränder, men under sommaren 2014 var det fler än normalt. Samma utveckling rapporterades för stränderna kring Kattegat och Skagerack och man befarade en ny valpvirusepidemi. Men denna gång var det fågelinfluensa som var orsak till de döda knobbsälarna. Följande information kan man finna på region Västra Götalands hemsida.

Enligt Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) och Naturhistoriska riksmuseet (NRM) som undersökt 100 sälar från västkusten är det nu bekräftat att fågelinfluensan har legat bakom den onaturligt höga dödligheten hos vår knobbsäl. Sedan mars i år har 440 sälar drivit iland utefter västkusten, men den totala dödligheten är betydligt högre än så. Inventeringar gjorda av NRM koordinerade med Danmarks motsvarighet för övervakning av sälpopulationen under 2014 visade lägre siffror på samtliga lokaler i Kattegatt och Skagerrak jämfört med 2013 och man beräknar att nära 3000 sälar dött i svenska och danska vatten tillsammans. Detta är att jämföra med den beräknade totala populationen längs västkusten på 15 000 individer enligt

NRM.

Man har provtagit och analyserat både friska och sjuka sälar och funnit virus av fågelinfluensa i 10 % av dessa. Havs och Vattenmyndigheten har nu avsatt medel för fortsatt analysarbete under 2015.

(<http://www.lansstyrelsen.se/vastragotaland/Sv/miljo-och-klimat/tillstandet-i-miljon/info-centralen-vasterhavet/Pages/doda-salar-pa-vastkusten.aspx>)

Fågelobservationer

En blåtrast observerades på Hallands Väderö den 31/5. Fyndet väckte stor uppmärksamhet då det var det fjärde fyndet någonsin i Sverige. Normalt häckar blåtrasten i södra Europa eller i norra Afrika. En annan ovanlig gäst var en Silkeshäger som besökte ön i ca en vecka i juni. Kanske en blivande häckande art på ön. Sedan 1950-talet har den ökat sin utbredning från södra Europa till Nordeuropa. Men en ny häckart för ön var smådopping som häckat med ett par i Hälledammen under 2015. Minst två mindre flugsnappare har sjungit på ön under våren, sånglärka verkar numera vara en regelbunden häckfågel på ön, nötväcka har observerats under häcksång, osäkert om den häckat. /Mikael Haraldsson

Betesdjur

Hallands Väderö betades under 2014 av 50 stycken nötboskap. De släpptes ut i den 2 maj och togs hem i månadsskiftet oktober-november. Den 2 maj släpptes också 110 tackor och 175 lam på bete. Även under 2014, som under 2013, gick bara två hästar på bete som kom ut den 29 juni. Tackorna togs hem lite senare än vanligt på grund av ständigt blåsande. Till slut på Luciadagen den 13/12 fick fåren åka tillbaka till fastlandet, fyra stycken saknades dock vilka återfanns på Annandag jul. Det har varit god tillgång på bete med en varm sommar vilket följdes av en höst som hade sommartemperaturer in i november. Under hösten hade någon lämnat grinden till Söndreskog öppen vilket fåren snabbt upptäckte. Här fanns genom den milda hösten fortfarande mycket smakliga örter och gräs tillgängliga. /Jan Lannér

Landskapsvård

Skötselinsatser brukar vanligtvis göras årligen under en vecka i september. 2014 var det planerat att en grupp arborist-elever från Alnarp skulle vara med och hjälpa till, men på grund av blåsigt väder blev arbetet inställt. När stigarna gjorts framkomliga efter förra vinterns stormar inskränkte sig åtgärderna 2014 till röjning av björk under hösten i närheten av Skogvaktargården.

Den sista stora grenen på största eken i Nörreskog har fallit någon gång under juni månad och under våren har vissa träd särskilt ek och lind varit helt kalätna av ekvecklare/ frostfjäril.

Vi hade i våras en förhoppning att göra en inventering av stormskadorna på ön men det blev aldrig verklighet. Vi kunde dock konstatera vid julekursjonen att delar av Hedbokskogens östra delar är idag svårforcerade på grund av det stora antalet vindfällda träd, i huvudsak bok. Även i det 140-åriga tallbestånden vid Kohallen och på Gårdslätten blåste det ner en del träd.

Om Life projektet - Bushlife

Under 2015 startar röjningarna i EU-projektet Bushlife. Det berör främst öns buskrika marker på norra delen och påbörjas i liten skala under våren men de flesta insatserna i år kommer att ske under hösten. Vi ska undersöka möjligheten att lägga ut mer information på vår hemsida.

Minnesord över Carl Persson

Väderövännen Carl Persson avled den 6 november 2014 i sitt 95:e levnadsår.

Redan som fyraåring besökte Carl sin morbror Hervid Vallin i Solstugan på den Ö, som efterhand kom att fängsla honom på livstid. Carl letade egen sommarbostad på Ön och när skogvaktartjänsten upphörde 1959 lyckades han arrendera bostället.

Carl blev ordförande i SHVN 1969. När Hervid Vallin 1976 avgick som sekreterare efter 34 år på posten efterträddes han på Hervids eget förslag av Carls son Håkan. Carl avböjde själv omval som ordförande. Han och Hervid utsågs till hedersmedlemmar.

SHVN hade en stående inbjudan från Carl att ha årsmöte på Skogvaktarbostället. Så blev det flera gånger, t.ex. vid Sällskapetets 50-årsjubileum 1992. Det årsmötet utsåg två av Carls efterträdare som ordförande till hedersmedlemmar: Bertil Wargren (1976-83) och Sven René (1983-87). Dessa tre herrar finns på ett foto från det årsmötet på sid. 8 i Meddelande 59/1994. Nu är samtliga borta.

Carl betraktade Ön som paradisisk. Det framgår rakt på sak i hans memoarbok "Utän omsvep" från 1990 (s 11). Det är förstaeligt att en person med arbetsuppgifter som rikspolischef och lands-hövding fann andrum på Ön trots att en del "extra" turister nog lockades dit av Carls kändisskap.

När kyrkorådet i mitten av 1985-talet sade upp arrendet av bostället kämpade Carl med framgång för rätten att bo kvar och gjorde det sedan så länge krafter och hälsa stod bi.

Skogvaktargården genomgår nu en omgestaltning. Under renovering och ombyggnad försöker arkitekterna vördnadsfullt bevara så mycket som möjligt från gårdens olika epoker. Av framtida gäster kommer nog många att förknippa gården med Carl Persson. Han arrenderade ju bostället under mer än 50 år och trivdes där med hustru Titti, barn och barnbarn. Det tål att jämföras med de föregående 100 åren av gårdens historia då elva skogvaktarfamiljer avlöste varandra.

Vi sörjer Carl Persson men minns honom med glädje som ordförande och hedersmedlem, hedersman och Väderövä. //John Henrysson

Skogvaktaregården

De två så kallade sovhusen samt teknikhusen var i september uppmurade och hade fått tak. Under hösten har de även försetts med fönster och dörrar. De ska tillsammans med köket i den gamla byggnaden inredas under våren. I den gamla byggnaden har man gjutit ett nytt betonggol.

Planen är att det ska gå att hålla konfirmandläger där till sommaren, medan vandrarhemmet planeras bli klart till 2016.

Kapellet är i stort sett färdigställt, men har behövts användas som lagringslokal under byggtiden. Harmarks Bygg har anlitats mer än planerat.

En "ny" traktor har också införskaffats till ön. En Massey Ferguson 135 som främst ska användas till transporter till skogvaktargården.

Fyren

Sjöfartsverket har för avsikt att renovera fyren i vår, entreprenörer som är intresserade av att lämna anbud på arbetet har varit och tittat på fyren under januari månad 2015.

Båttrafik

Nils Möller avser ta över Väderötrafiken i april när fartygen är besiktigade och redo för säsongen. I skrivande stund är alltså ännu inget avtal klart. Turlista för 2015 finns på www.hallandsvadero.se. Säsongen 2015 påbörjas långfredagen den 3 april.

Jakt och viltvård

Fem mårdar i gick i fällorna direkt i november sedan dess har man fram till årsskiftet fångat ytterligare 2 stycken. De fångade mårdarna har varit 5 ungdjur och 2 äldre honor. Vid harjakten i början av november sköt man 18 harar. Nästa jakttillfälle blev inställt då det råkade sammanfalla med stormen Egon.

Mink har inte fångats under 2014. Observerar ni mink på ön så meddela då tillsyningsmannen så att fällor kan placeras för största möjliga effekt.

Ett annat hot är oskicket att båtburna hundägare använder skären för att rasta sina hundar. Det kan möjligen medfört misslyckade häckningar för fisktärna och skratmås på ett par av skären under 2014.

Tillbakablickar några nedslag under 150 år

1864 Lantmätare Hans Jacob Krumlinde meddelade Torekovs kyrka med ett brev daterat 15/6 att arbetet med den nya skogsbrukskartan var klar. Kvarstod var rörläggning av de olika 150 olika trakterna. Det gjordes i april 1866 varvid man med 52 rösen à 50 öre markerade skärningspunkterna för de fyrkantiga områdena, trakter, som skulle var grunden i det nya skogsbruket. Hans Jacob hade en son, Carl Olof, som blev konstnär och har målat ett antal olika motiv från Väderön. Bland annat Hälledammen. Kartan kan ses på Lantmäteriets hemsida via deras söktjänst historiska kartor. Välj sökalternativ "Avancerad sökning". I rullgardinsmenyerna välj 1, Lantmäterimyndighetens arkiv 2, Skåne län 3, Båstads kommun 4 markera Akt och skriv in "11-TOJ-12" och tryck sök. Observera att men behöver att ha ett visningsprogram "DjVu" för att se kartan.

1914 Under detta år besöker Henrik Lundegårdh Väderön. Detta var ett år innan han började bygga sin ekologiska station i Kappelhamn I hans privata fotoalbum "Ekologiska stationen Hallands Väderö" finns ett antal foto daterade 1914.

1964 Inkomsten från drygt 60 betesdjur på ön var detta år 3360 kr. I dagen penningvärde motsvarar det cirka 33,000 kronor. Det skulle betyda att en djurägare för femtio år sedan var villig att betala motsvarande 500 kronor för att kunna ha sitt djur på sommarbete.

PROGRAM 2015

5 april

ÖNS LAVFLORA MED ÖRJAN FRITZ

För deltagande i årsmötet är det samling vid kaféet i Sandhamn klockan 10.30

Båt avgår från Torekov klockan 10.00

Under många vistelser har Örjan lärt känna eken och bokens rika lavflora. Med ord och hjälp av speciallupp får vi ta del av lavarnas mångfald.

4 juli

ÅRSMÖTESEKURSION- HÄCKANDE KUSTFÅGEL

Efter årsmötet följer årsmötesekursion med samling vid kaféet klockan 12.30. Vi går en kort promenad till lämplig plats utifrån dagens väder. Åke Andersson berättar om kustfågelfaunans förändringar på Ön med anledning av sin rapport "Häckande kustfågel på Hallands Väderö 1937-2013".

Båt avgår från Torekov klockan 10.00 - kl 12.00 för dem som ansluter till ekursionen.

19 september

STENHUGGNING

Vi går till Innäset, den främsta platsen för stembrytning på Väderön. Här bröts sten i början av 1900-talet för vidare transport till Köpenhamn. Vi kommer också att besöka smedjan vid stembrottet innanför Videsand. Karin Falkmer leder ekursionen. Karin har fördjupat sig i stembrytning längs Bjäres kust och på Väderön.

Båt avgår från Torekov klockan 10.00

26 december

TRADITIONELL JULEKURSION

På annandagen vandrar vi traditionsenligt sedan 1978 på Hallands Väderö tillsammans med Bjäre Naturskyddsförening.

Båt från Torekov avgår klockan 10.00